

375L0268

19.5.75

Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

Ἄριθ. Ν 128/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 28ης Ἀπριλίου 1975

περὶ τῆς ὄρεινῆς γεωργίας καὶ τῆς γεωργίας σέ ὀρισμένες μειονεκτικές περιοχές
(75/268/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ἔχοντας ὑπόψη:

τῆ συνθήκη περὶ ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρα 42 καὶ 43,

τὴν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τὴ γνώμη τῆς Συνελεύσεως⁽¹⁾,τὴ γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς⁽²⁾,

ἔκτιμώντας:

ὅτι τὸ ἄρθρο 39 παράγραφος 2 περίπτωση α) τῆς συνθήκης προβλέπει ὅτι θὰ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπόψη ἡ κοινωνικὴ διάρθρωση τῆς γεωργίας καὶ οἱ διαρθρωτικὲς καὶ φυσικὲς διαφορὲς μεταξὺ τῶν διαφόρων γεωργικῶν περιφερειῶν κατὰ τὴν ἐπεξεργασία τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς·

ὅτι, γιὰ νὰ ἐπιτευθοῦν οἱ στόχοι τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, πού ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 39 παράγραφος 1 περιπτώσεις α) καὶ β), θὰ πρέπει νὰ θεσπισθοῦν εἰδικὲς διατάξεις ἐπὶ κοινοτικοῦ ἐπιπέδου, προσαρμοσμένες στὴν κατάσταση τῶν πλέον μειονεκτικῶν γεωργικῶν περιοχῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὶς φυσικὲς συνθήκες παραγωγῆς·

ὅτι ἀπὸ τὴ δήλωση τῆς Κοινότητος πού περιελήφθη στὸ παράρτημα τῆς συνθήκης προσχωρήσεως σχετικὰ μὲ τὶς γεωργικὲς δραστηριότητες στὶς λοφώδεις περιφέρειες⁽³⁾, προκύπτει ὅτι οἱ εἰδικὲς συνθήκες σέ λοφώδεις γεωργικὲς περιφέρειες, σέ σύγκριση μὲ ἄλλες περιφέρειες τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, καθὼς καὶ οἱ διαφορὲς, ἐνίοτε σημαντικὲς, μεταξὺ περιφερειῶν ἐντὸς τῶν Κρατῶν μελῶν τῆς Κοινότητος στὴν ἀρχικὴ τῆς σύνθεσης, καὶ οἱ εἰδικὲς συνθήκες σέ ὀρισμένες περιφέ-

ρειες τῆς διευρυνθείσης Κοινότητος ἐπιβάλλουν τὴ λήψη μέτρων γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων πού ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς ἐν λόγω εἰδικὲς συνθήκες, καὶ ἰδίως τὴ διατήρηση ἱκανοποιητικῶν εἰσοδημάτων γιὰ τοὺς γεωργούς σ' αὐτὲς τὶς περιφέρειες·

ὅτι πρέπει νὰ ἐξακολουθήσει νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ διατήρηση τῆς ὑπαίθρου στὶς ὄρεινές περιοχές καὶ σέ ὀρισμένες ἄλλες μειονεκτικὲς περιοχές· ὅτι ἤδη τὰ Κράτη μέλη ἔλαβαν ἢ σχεδιάζουν νὰ λάβουν θετικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ καὶ ὅτι ἡ προσπάθεια αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ ἐνθαρρύνεται· ὅτι οἱ γεωργοὶ ἐπιτελοῦν μὲ τὶς δραστηριότητές τους μία θεμελιώδη λειτουργία ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτῆ·

ὅτι ἡ σταθερὴ συρρίκνωση τῶν γεωργικῶν εἰσοδημάτων στὶς περιοχές αὐτές σέ σύγκριση μὲ ἄλλες περιφέρειες τῆς Κοινότητος καὶ οἱ ἰδιαίτερα μὴ ἱκανοποιητικὲς συνθήκες ἐργασίας, προκαλοῦν τὴ μαζικὴ ἔξοδο ἀπὸ τὴ γεωργία καὶ τὴν ὑπαίθρο πού τελικὰ ὀδηγεῖ στὴν ἐγκατάλειψη τῆς γῆς πού προηγουμένως διετηρεῖτο καί, ἐπὶ πλέον, ἐκθέτει σέ κίνδυνο τὴ βιωσιμότητα καὶ τὴν κατοίκηση τῶν περιοχῶν, τῶν ὁποίων ὁ πληθυσμὸς ἐξαρτᾶται κατὰ κύριο λόγο ἀπὸ τὴ γεωργικὴ οἰκονομία·

ὅτι οἱ διατάξεις πού ἐπιτρέπουν στὰ Κράτη μέλη νὰ ἐφαρμόζουν ὑπὲρ τῶν ἐκμεταλλεύσεων αὐτῶν τῶν περιοχῶν ὅλα ἢ μερικὰ ἀπὸ τὰ μέτρα πού συνθέτουν ἓνα εἰδικὸ καθεστῶς ἐνισχύσεων, ἱκανὸ νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς εἰδικὲς ἀνάγκες αὐτῶν τῶν περιοχῶν, θὰ διευκόλυναν τὴν Κοινότητα νὰ ὑποστηρίξει τὰ Κράτη μέλη στὴν προσπάθειά τους νὰ διατηρήσουν τὶς γεωργικὲς δραστηριότητες στὶς μειονεκτικὲς περιοχές·

ὅτι τὰ μόνιμα φυσικὰ μειονεκτῆματα πού ἐπικρατοῦν σ' αὐτὲς τὶς περιοχές καὶ ὀφείλονται κυρίως στὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους, τὸ βαθμὸ κλίσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τὴ σύντομη θλαστικὴ περίοδο, δύνανται νὰ ὑπερκεραστοῦν μόνο μὲ ἐνέργειες, τὸ κόστος τῶν ὁποίων θὰ ἦταν ὑπερβολικὸ, συνεπάγονται ὑψηλὲς δαπάνες παραγωγῆς καὶ ἐμποδίζουν τὶς ἐκμεταλλεύσεις νὰ τύχουν ἐνός εἰσοδήματος ὁμοίου μὲ αὐτὸ πού παρέχουν οἱ ἐκμεταλλεύσεις συγκρίσιμου τύπου σέ ἄλλες περιφέρειες·

⁽¹⁾ ΕΕ ἀριθ. Α 37 τῆς 4.6.1973, σ. 55 καὶ ΕΕ ἀριθ. Α 32 τῆς 11.2.1975, σ. 30.⁽²⁾ ΕΕ ἀριθ. Α 100 τῆς 22.11.1973, σ. 20 καὶ ΕΕ ἀριθ. Α 62 τῆς 15.3.1975, σ. 19.⁽³⁾ ΕΕ ἀριθ. Ν 73 τῆς 27.3.1972, σ. 201.

δτι, εξ άλλου, η οδηγία 72/159/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 1972 περί του εκσυγχρονισμού των γεωργικών εκμεταλλεύσεων⁽¹⁾, καλουμένη κατωτέρω «οδηγία 72/159/ΕΟΚ», δέν καλύπτει επαρκώς τις εκμεταλλεύσεις των μειονεκτικών περιοχών, αφ' ενός λόγω των μειονεκτημάτων τους και αφ' άλλου διότι σε όρισμένες περιπτώσεις οι γεωργικές δραστηριότητες συνδυάζονται με τουριστικές ή βιοτεχνικές δραστηριότητες οι οποίες είναι ιδιαίτερα κατάλληλες για τις περιοχές αυτές· δτι οι κάτοχοι εκμεταλλεύσεων πού ασκούν τή δραστηριότητά τους σ' αυτές τις περιοχές θά μπορούσαν νά αποκλεισθούν από τις προβλεπόμενες ενισχύσεις σε επενδύσεις κυρίως λόγω της δυσκολίας νά επιτύχουν τό συγκριτικό εισόδημα πού είναι απαραίτητο για τή διατήρηση της γεωργικής δραστηριότητας μακροπρόθεσμα·

δτι πρέπει τά Κράτη μέλη νά ανακοινώνουν στην Έπιτροπή τά όρια των μειονεκτικών περιοχών στις οποίες σχεδιάζουν νά εφαρμόζουν όλα ή μερικά από τά μέτρα πού συγκροτούν τό ειδικό σύστημα ενισχύσεων καθώς και τις σχετικές πληροφορίες· δτι λόγω της φύσεως και της σημασίας αυτού του καθεστώτος πρέπει νά προβλέπεται δτι ο κατάλογος των μειονεκτικών γεωργικών περιοχών πού ανταποκρίνονται σε καθορισμένα κριτήρια, θά θεσπίζεται σύμφωνα μέ τό άρθρο 43 της συνθήκης·

δτι μία ετήσια εξισωτική αποζημίωση για τους κατόχους εκμεταλλεύσεων οι οποίοι ασκούν μόνιμα τή δραστηριότητά τους στις μειονεκτικές περιοχές, θά ήταν απαραίτητη για νά επιτευχθούν οι στόχοι πού καθορίζονται για τή γεωργία αυτών των περιοχών· δτι πρέπει νά επιληφθούν τά Κράτη μέλη του καθορισμού αυτής της αποζημίωσης ανάλογα μέ τή σοβαρότητα των ύφισταμένων μειονεκτημάτων εντός των όριων και υπό τους όρους πού καθορίζονται για τους διάφορους τύπους περιοχών, τόσο σε ό,τι αφορά τά ποσά, όσο και τήν παραγωγή·

δτι οι στόχοι της οδηγίας 72/159/ΕΟΚ πρέπει νά επιδιώκονται επίσης και για τις μειονεκτικές περιοχές, ή έλλειψη όμως κεφαλαίων και τό ύψηλό κόστος των επενδύσεων πού πραγματοποιούνται από τις εκμεταλλεύσεις, στις περιοχές αυτές, δικαιολογεί ευνοϊκότερους όρους χρηματοδότησεως·

δτι οι ίδιοι λόγοι δικαιολογούν θελίωση του καθεστώτος ενθαρρύνσεως πού προβλέπεται στο άρθρο 10 της οδηγίας αριθ. 72/159/ΕΟΚ για τον προσανατολισμό των εκμεταλλεύσεων προς τήν παραγωγή βοείου και προβαίου κρέατος, χωρίς όμως αυτή νά καταλήγει σε υπερβολικά ύψηλες ενισχύσεις σε σχέση μέ τον αριθμό του ζωικού κεφαλαίου·

δτι ή εξισωτική αποζημίωση μπορεί νά θεωρηθεί δτι αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του εισοδήματος της εκμεταλλεύσεως· δτι πρέπει, κατά συνέπεια, σύμφωνα μέ τό άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας αριθ. 72/159/ΕΟΚ νά επιτραπεί στον κάτοχο της εκμεταλλεύσεως πού υποβάλλει σχέδιο αναπτύξεως νά περιλά-

βει τό ποσό αυτής της αποζημιώσεως στο εισόδημα εργασίας πού πρέπει νά επιτευχθεί κατά τήν ολοκλήρωση αυτού του σχεδίου·

δτι λόγω, κυρίως, των ειδικών προβλημάτων των μειονεκτικών γεωργικών περιοχών, ενδείκνυται νά διευκολυνθεί ή επίτευξη συγκρίσιμου εισοδήματος σ' αυτές τις περιοχές, λαμβάνοντας υπόψη, κατά τον υπολογισμό του εισοδήματος πού πρέπει νά επιτευχθεί, μία μεγαλύτερη αναλογία εισοδήματος από εξωγεωργικές δραστηριότητες από εκείνη πού προβλέπεται στην οδηγία 72/159/ΕΟΚ· δτι για τους ίδιους λόγους πρέπει, όσον αφορά τις μειονεκτικές γεωργικές περιοχές πού είναι κατάλληλες για τήν ανάπτυξη τουριστικών ή βιοτεχνικών δραστηριοτήτων, νά περιληφθούν στις επενδύσεις πού ενθαρρύνονται από τό σχέδιο αναπτύξεως, επενδύσεις περιορισμένης εκτάσεως τουριστικού ή βιοτεχνικού χαρακτήρα·

δτι ή όρθολογική λειτουργία των εκμεταλλεύσεων και ή ανάγκη συντηρήσεως της υπαίθρου υπαγορεύουν τή χορήγηση ενισχύσεων σε συλλογικές επενδύσεις, για τήν παραγωγή ζωοτροφών, για τή θελίωση και τον εξοπλισμό των συλλογικά χρησιμοποιούμενων όρεινων και πεδινών βοσκοτόπων·

δτι τά κριτήρια πού λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των περιοχών πού δύνανται νά τύχουν κοινοτικής ενισχύσεως δύνανται επίσης νά ληφθούν υπόψη και για τον καθορισμό περιοχών στις οποίες τά Κράτη μέλη δύνανται νά χορηγούν ειδικές ενισχύσεις για επενδύσεις σε εκμεταλλεύσεις πού δέν παρουσιάζουν σχέδιο αναπτύξεως· δτι προκειμένου νά μή θιγεί ή εφαρμογή του προγράμματος εκσυγχρονισμού των εκμεταλλεύσεων, των όποιων τό καθεστώς έχει ύποστει προσαρμογές, οι ενισχύσεις αυτές θά πρέπει νά διατηρηθούν εντός όρισμένων όριων·

δτι από τά ανωτέρω προκύπτει δτι τά σχεδιαζόμενα μέτρα συνιστούν τις προσαρμογές και τις συμπληρώσεις των μέτρων πού προβλέπονται στην οδηγία 72/159/ΕΟΚ και θεωρούνται απαραίτητα για τήν επίτευξη των στόχων της οδηγίας αυτής στις εν λόγω περιοχές· δτι, ως εκ τούτου, οι χρηματοδοτικές και γενικές διατάξεις της οδηγίας αυτής πρέπει νά εφαρμοσθούν, λαμβανομένων υπόψη των αναγκαίων προσαρμογών·

δτι ή οδηγία πρέπει νά υιοθετηθεί, λαμβανομένων υπόψη όρισμένων τροποποιήσεων πού έγιναν σε προηγούμενο κείμενο, πού υιοθετήθηκε από τό Συμβούλιο τήν 21η Ιανουαρίου 1974,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Εισαγωγή ειδικού καθεστώτος ενισχύσεων υπέρ των μειονεκτικών γεωργικών περιοχών

Άρθρο 1

Για νά εξασφαλίζεται ή συνέχιση της γεωργικής δραστηριότητας και μέ αυτόν τον τρόπο ή διατήρηση ενός

(¹) ΕΕ αριθ. Ν 96 της 23.4.1972, σ. 1.

ελαχίστου ὁρίου πυκνότητας πληθυσμοῦ ἢ ἡ συντήρηση τῆς ὑπαίθρου σέ ὀρισμένες μειονεκτικές περιοχές, ὁ κατάλογος τῶν ὁποίων καθορίζεται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 2, τά Κράτη μέλη δύνανται νά εἰσαγάγουν τό εἰδικό καθεστῶς ἐνισχύσεων πού προβλέπεται στό ἄρθρο 4 καί ἔχει σκοπό νά εὐνοήσει τίς γεωργικές δραστηριότητες καί νά βελτιώσει τό εἰσόδημα τῶν γεωργῶν σ' αὐτές τίς περιοχές.

Κατά τήν ἐφαρμογή τῶν μέτρων πού προβλέπονται ἀπό τό καθεστῶς αὐτό πρέπει νά λαμβάνεται ὑπόψη ἡ κατάσταση καί οἱ στόχοι ἀναπτύξεως πού εἶναι κατάλληλοι γιά κάθε περιφέρεια.

Ἄρθρο 2

1. Τά Κράτη μέλη ἀνακοινώνουν στήν Ἐπιτροπή τά ὄρια τῶν περιοχῶν οἱ ὁποῖες δύνανται νά περιληφθοῦν στόν κοινοτικό κατάλογο τῶν μειονεκτικῶν γεωργικῶν περιοχῶν, σύμφωνα μέ τά χαρακτηριστικά πού ὀρίζονται στό ἄρθρο 3 καί στίς ὁποῖες προτείνουν τήν ἐφαρμογή τοῦ εἰδικοῦ καθεστώτος ἐνισχύσεων πού προβλέπεται στό ἄρθρο 4. Τά Κράτη μέλη ἀνακοινώνουν συγχρόνως ὅλες τίς χρήσιμες πληροφορίες σχετικά μέ τά χαρακτηριστικά τῶν περιοχῶν αὐτῶν καί τά μέτρα τά ὁποῖα προτείνουν νά ἐφαρμόσουν στίς περιοχές αὐτές σύμφωνα μέ τό εἰδικό καθεστῶς ἐνισχύσεων.

2. Τό Συμβούλιο, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 43 τῆς συνθήκης, καταρτίζει τόν κοινοτικό κατάλογο τῶν μειονεκτικῶν περιοχῶν, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 3, στίς ὁποῖες τά Κράτη μέλη ἔχουν τό δικαίωμα νά εἰσαγάγουν τό εἰδικό καθεστῶς ἐνισχύσεων πού προβλέπεται στό ἄρθρο 4.

3. Ἐν τούτοις, κατ' αἴτηση Κράτους μέλους, πού ὑποβάλλεται σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 1, δύνανται νά ἐπέλθουν τροποποιήσεις στό ὄριο τῶν περιοχῶν σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 18 τῆς ὁδηγίας 72/159/ΕΟΚ. Οἱ τροποποιήσεις αὐτές δέν δύνανται νά συνεπάγονται τήν ἀύξηση τῆς ἐκμεταλλεωμένης γεωργικῆς ἐκτάσεως τοῦ συνόλου τῶν περιοχῶν, στό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος, περισσότερο ἀπό 0,5% τῆς ἐκμεταλλεωμένης γεωργικῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ τοῦ Κράτους μέλους.

Ἄρθρο 3

1. Οἱ μειονεκτικές γεωργικές περιοχές περιλαμβάνουν ἐκεῖνες τίς ὄρεινές περιοχές στίς ὁποῖες ἡ γεωργική δραστηριότης εἶναι ἀπαραίτητη γιά τή διατήρηση τῆς ὑπαίθρου, ἰδιαίτερα γιά λόγους προστασίας ἔναντι τῆς διαβρώσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἱκανοποίησεως ἀναγκῶν ἀναψυχῆς. Ἐπίσης περιλαμβάνουν ἄλλες περιοχές, ὅπου ἡ διατήρηση ἐνός ἐλαχίστου ὁρίου πυκνότητας πληθυσμοῦ ἢ ἡ συντήρηση τῆς ὑπαίθρου δέν ἐξασφαλίζεται.

2. Οἱ περιοχές αὐτές πρέπει νά ἔχουν ἐπαρκή ὑποδομή, ἰδίως ὁδούς προσπελάσεως στίς ἐκμεταλλεύσεις, ἡλε-

κτρισμό καί πόσιμο ὕδωρ, οἱ δέ τουριστικές περιοχές καί οἱ περιοχές ἀναψυχῆς, ἐγκαταστάσεις καθαρισμοῦ ὕδατος. Ἐφ' ὅσον δέν ὑπάρχουν τέτοιες ὑποδομές, ἡ πρόβλεψή τους θά πρέπει νά ἀντιμετωπίζεται στό ἐγγύς μέλλον στό δημόσια προγράμματα ἀναπτύξεως.

3. Οἱ ὄρεινές περιοχές ἀποτελοῦνται ἀπό τοπικές διοικητικές μονάδες πού χαρακτηρίζονται ἀπό ἕνα σημαντικό περιορισμό τῶν δυνατοτήτων χρησιμοποίησεως τῆς γῆς καί μία σημαντική ἀύξηση στό κόστος ἐργασίας, πού ὀφείλεται:

— εἴτε στήν ὑπαρξη, λόγω ὑψομέτρου, πολύ δυσχερῶν κλιματικῶν συνθηκῶν, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐπιβραχύνεται σημαντικά ἡ βλαστική περίοδος,

— εἴτε, σέ χαμηλότερο ὑψόμετρο, στίς ἀπότομες κλίσεις, στό μεγαλύτερο τμήμα τῆς ἐν λόγω περιοχῆς, πού καθιστοῦν ἀδύνατη τή χρήση μηχανημάτων ἢ ἀπαιτοῦν τή χρήση πολύ δαπανηρῶν εἰδικῶν ἐξαρτημάτων,

— εἴτε στό συνδυασμό τῶν δύο αὐτῶν παραγόντων ὅταν τό μειονέκτημα πού προκύπτει ἀπό τό καθένα, λαμβανόμενο χωριστά εἶναι μικρότερης σημασίας. Στήν περίπτωση αὐτή, τό μειονέκτημα πού προκύπτει ἀπό τό συνδυασμό αὐτό πρέπει νά εἶναι ἰσοδύναμο μέ ἐκεῖνο πού προκαλεῖται ἀπό τίς καταστάσεις πού ἀναφέρονται στίς δύο πρώτες περιπτώσεις.

4. Οἱ μειονεκτικές περιοχές πού ἀπειλοῦνται μέ ἀποπληθυσμό καί στίς ὁποῖες ἡ διατήρηση τῆς ὑπαίθρου εἶναι ἀναγκαία, ἀποτελοῦνται ἀπό γεωργικές περιοχές, πού εἶναι ὁμοιογενεῖς ἀπό ὄψη φυσικῶν συνθηκῶν φυσικῆς παραγωγῆς καί πού πρέπει ταυτόχρονα νά παρουσιάζουν ὅλα τά ἀκόλουθα χαρακτηριστικά:

α) περιορισμένης παραγωγικότητος ἔδαφος, ἀπρόσφορο γιά καλλιέργεια ἢ ἐντατικοποίηση, μέ περιορισμένες δυνατότητες πού μποροῦν νά βελτιωθοῦν μόνο μέ ὑπερβολικό κόστος καί κυρίως κατάλληλης γιά ἐντατική κτηνοτροφία·

β) λόγω αὐτῆς τῆς χαμηλῆς παραγωγικότητος τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ἀποτελέσματα, πού εἶναι αἰσθητά κατώτερα ἀπό τό μέσο ὄρο σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τοῦς κυρίους δεῖκτες, πού χαρακτηρίζουν τήν οἰκονομική κατάσταση στή γεωργία·

γ) μικρή πυκνότητα ἢ τάση γιά μείωση τοῦ πληθυσμοῦ, πού ἐξαρτᾶται πρωταρχικά ἀπό τή γεωργική δραστηριότητα, ἢ ἐπιταχυνόμενη μείωση τοῦ ὁποῖου θά ἔθετε σέ κίνδυνο τή βιωσιμότητα τῆς περιοχῆς καί τή συνεχή της κατοίκηση.

5. Δύνανται νά ἐξομοιωθοῦν μέ τίς μειονεκτικές περιοχές, κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος ἄρθρου, οἱ περιοχές μικρῆς ἐκτάσεως, πού ἐπηρεάζονται ἀπό εἰδικά μειονεκτήματα καί στίς ὁποῖες ἡ διατήρηση τῆς γεωργικῆς δραστηριότητος εἶναι ἀπαραίτητη γιά νά ἐξασφαλίζεται ἡ διατήρηση τῆς ὑπαίθρου καί τό τουριστικό τους δυναμικό καθώς καί γιά τήν παράκτιο προστασία. Ἡ συνολική ἔκταση τέτοιων περιοχῶν δέν δύναται νά ὑπερβαίνει σέ ἕνα Κράτος μέλος, τό 2,5% τῆς ἐκτάσεως του.

Άρθρο 4

1. Τό ειδικό καθεστώς των ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 περιλαμβάνει τα ακόλουθα μέτρα:

- τή χορήγηση, υπό τούς όρους που προβλέπονται στον τίτλο II, αποζημίωσης λόγω μόνιμων φυσικών μειονεκτημάτων,
- τή χορήγηση, υπό τούς όρους που προβλέπονται στα άρθρα 8 και 10 τής οδηγίας αριθ. 72/159/ΕΟΚ, στις εκμεταλλεύσεις που είναι επιδεκτικές ανάπτυξης,
- τή χορήγηση ενισχύσεων για συλλογικές επενδύσεις, υπό τούς όρους που προβλέπονται στο άρθρο II,
- τή χορήγηση, υπό τούς όρους που προβλέπονται στο άρθρο 12, έθνικών ενισχύσεων στις εκμεταλλεύσεις που έχουν ως σκοπό την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 1.

2. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά εφαρμόζουν καί μέρος μόνο των μέτρων που καθορίζονται στην παράγραφο 1.

ΤΙΤΛΟΣ II

Έξισωτική αποζημίωση

Άρθρο 5

Τά Κράτη μέλη δύνανται, εντός των ορίων καί υπό τούς όρους που προβλέπονται στα άρθρα 6 καί 7 νά χορηγούν για τίς γεωργικές δραστηριότητες μία έτήσια έξισωτική αποζημίωση για τά μόνιμα φυσικά μειονεκτήματα που καθορίζονται στο άρθρο 3.

Ή χορήγηση μιάς τέτοιας έξισωτικής αποζημίωσης, ή όποια υπερβαίνει αυτά τά όρια ή δέν πληροί τούς όρους, απαγορεύεται στίς περιοχές που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που θεσπίζεται σύμφωνα μέ τή διαδικασία του άρθρου 2 παράγραφος 2.

Άρθρο 6

1. Όταν τά Κράτη μέλη χορηγούν μία έξισωτική αποζημίωση, δικαιούχοι αυτής είναι οί κάτοχοι γεωργικών εκμεταλλεύσεων που εκμεταλλεύονται τουλάχιστον τρία εκτάρια χρησιμοποιουμένης γεωργικής εκτάσεως, καί αναλαμβάνουν νά συνεχίσουν μία γεωργική δραστηριότητα, σύμφωνα μέ τούς στόχους τής παρούσας οδηγίας επί τουλάχιστον πέντε έτη· ό κάτοχος τής εκμεταλλεύσεως μπορεί νά αποδεσμευθεί από τήν υποχρέωση αυτή έφ' όσον παύσει νά άσκει τή γεω-

ργική δραστηριότητα, σύμφωνα μέ τό άρθρο 2 παράγραφος 1 τής οδηγίας αριθ. 72/160/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου τής 17ης Άπριλίου 1972 περί ενθαρρύνσεως, όσον άφορά τήν παύση τής γεωργικής δραστηριότητας καί διαθέσεως τής χρησιμοποιουμένης γεωργικής εκτάσεως για τό σκοπό βελτιώσεως των διαρθρώσεων· απαλλάσσεται από τήν υποχρέωση αυτή σε περίπτωση άνωτέρας βίας, καί ιδίως σε περίπτωση άπαλλοτριώσεως ή κτήσεως για λόγους δημοσίου συμφέροντος.

Ό κάτοχος εκμεταλλεύσεως που λαμβάνει σύνταξη βάσει ενός συστήματος συνταξιοδοτήσεως απαλλάσσεται από τήν υποχρέωση, που αναφέρεται στο πρώτο έδάφιο.

2. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά θεσπίζουν συμπληρωματικούς ή περιοριστικούς όρους για τή χορήγηση τής έξισωτικής αποζημίωσης.

Άρθρο 7

1. Τά Κράτη μέλη καθορίζουν τά ποσά τής έξισωτικής αποζημίωσης ανάλογα μέ τή σοβαρότητα των μόνιμων φυσικών μειονεκτημάτων που επηρεάζουν τίς γεωργικές δραστηριότητες, λαμβάνοντας υπόψη τά όρια που τίθενται κατωτέρω. Ή αποζημίωση αυτή δέν δύναται νά είναι κατώτερη των 15 λογιστικών μονάδων ανά μονάδα ζώντος ζώου — κατωτέρω καλούμενη ΜΖΖ—ή, κατά περίπτωση, ανά εκτάριο, στίς περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3:

α) στην περίπτωση παραγωγής βοοειδών, προβάτων καί αιγών, ή αποζημίωση υπολογίζεται σε συνάρτηση μέ τον αριθμό του ζωικού κεφαλαίου. Ή αποζημίωση δέν δύναται νά υπερβαίνει τίς 50 λογιστικές μονάδες ανά μονάδα ζώντος ζώου. Τό συνολικό ποσό τής χορηγούμενης αποζημίωσης δέν δύναται νά υπερβαίνει τίς 50 λογιστικές μονάδες ανά εκτάριο τής συνολικής εκτάσεως τής εκμεταλλεύσεως, που προορίζεται για ζωοτροφές. Ό πίνακας μετατροπής βοοειδών, προβάτων καί αιγών σε μονάδες ζώντος ζώου περιλαμβάνεται στο παράρτημα.

Άγελάδες, των όποιων τό γάλα προορίζεται για έμπορία, λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό τής έξισωτικής αποζημίωσης μόνο στίς περιοχές που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 καθώς καί στίς περιοχές που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 4 καί 5, έφ' όσον τά γαλακτοκομικά προϊόντα τους άποτελούν ένα σημαντικό μέρος τής παραγωγής των εκμεταλλεύσεων.

Όταν τά Κράτη μέλη κάνουν χρήση αυτού του δικαιώματος στίς περιοχές, που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 4 καί 5, ή αποζημίωση δέν δύναται νά υπερβεί τό 80% του ανά μονάδα ποσού τής αποζημίωσης, τό όποιο χορηγείται στίς άλλες μο-

(¹) ΕΕ αριθ. Ν 96 τής 23.4.1972, σ. 9.

νάδες ζώντος ζώου στην περιοχή, και ο αριθμός των γαλακτοπαραγωγικών αγελάδων, που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ανά δικαιούχο κάτοχο εκμεταλλεύσεως για τον υπολογισμό της αποζημίωσης, δεν δύναται να υπερβαίνει τις 10 μονάδες.

- β) σέ περίπτωση παραγωγής άλλης εκτός από βοοειδή, πρόβατα και αιγες στίς περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3, ή αποζημίωση υπολογίζεται σέ σχέση με την εκμεταλλευόμενη έκταση, μειωμένη κατά την έκταση που χρησιμοποιείται για τη διατροφή των ζώων, κατά την έκταση που διατίθεται στην παραγωγή σίτου και κατά την έκταση άνω των 50 άρ ανά εκμετάλλευση που αποτελείται από φυτείες πλήρως καλυμμένες από μήλα, αχλάδια ή ροδάκινα. Η αποζημίωση δεν δύναται να υπερβαίνει τις 50 λογιστικές μονάδες ανά εκτάριο.

2. Τά Κράτη μέλη δύναται να μή χορηγούν την εξισωτική αποζημίωση για μερικά ή όλα τά προϊόντα, τά όποια δύναται να τύχουν του μέτρου που προβλέπεται στην παράγραφο 1 περίπτωση β).

3. Τά Κράτη μέλη, κατά τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του παρόντος άρθρου, προβλέπουν τά μέσα για έναν αποτελεσματικό έλεγχο των στοιχείων για τον υπολογισμό των αποζημιώσεων που καταβάλλονται στους δικαιούχους.

ΤΙΤΛΟΣ III

Ειδικά μέτρα υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που είναι επιδεικτικές ανάπτυξεως

Άρθρο 8

Όταν τά Κράτη μέλη θέτουν σέ εφαρμογή τό μέτρο που προβλέπεται στό άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση, εφαρμόζονται τά άρθρα 9 και 10.

Άρθρο 9

1. Η ελάχιστη επιθάρυνση, ή όποια αναλαμβάνεται από τό δικαιούχο του καθεστώτος ενθαρρύνσεως, που προβλέπεται στό άρθρο 8 τής οδηγίας 72/159/ΕΟΚ υπέρ των κατόχων εκμεταλλεύσεως που υποβάλλουν σχέδιο ανάπτυξεως σύμφωνα με τά άρθρα 2 και 4 τής οδηγίας αυτής, μειούται σέ σχέση με την ελάχιστη επιθάρυνση που εφαρμόζεται στίς άλλες περιφέρειες. Έν τούτοις, δεν δύναται να είναι κατώτερη του 2%.

Η επιδότηση του επιτοκίου ή τό ίσοδύναμο αυτής τής ενισχύσεως υπό μορφή κεφαλαιακής επιδοτήσεως ή αναβολής εξοφλήσεως δανείου αυξάνεται σέ σχέση με αυτή που εφαρμόζεται στίς άλλες περιφέρειες. Έν τούτοις, δεν δύναται να υπερβαίνει τό 7%.

2. Τό ποσό τής πριμοδοτήσεως προσανατολισμού, που προβλέπεται στό άρθρο 10 τής οδηγίας 72/159/ΕΟΚ και τά ανώτερα όρια ανά εκμετάλλευση, που καθορίζονται στην οδηγία αριθ. 73/131/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου τής 15ης Μαΐου 1973 περί τής πριμοδοτήσεως προσανατολισμού που προβλέπεται στό άρθρο 10 τής οδηγίας τής 17ης Απριλίου 1972 περί του εκσυγχρονισμού των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, δύναται ν' αυξάνονται κατά ένα τρίτο. Μία τέτοια αύξηση εφαρμόζεται μόνο επί εκμεταλλεύσεων με περισσότερες τής 0,5 ζωικής μονάδος ζώντος ζώου ανά εκτάριο κτηνοτροφικής εκτάσεως.

3. Ο δικαιούχος τής εξισωτικής αποζημίωσης που προβλέπεται στό άρθρο 5 δύναται να περιλαμβάνει αυτή στό εισόδημα εργασίας, σύμφωνα με τό άρθρο 4 παράγραφος 1 τής οδηγίας αριθ. 72/159/ΕΟΚ, τό όποιο πρέπει να επιτυγχάνεται κατά την πλήρωση του σχεδίου ανάπτυξεως.

Άρθρο 10

1. Τό καθεστώς ενθαρρύνσεως που προβλέπεται στα άρθρα 8 και 10 τής οδηγίας αριθ. 72/159/ΕΟΚ όπως προσαρμόστηκε στό άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2 τής παρούσας οδηγίας, εφαρμόζεται επίσης όπου τό σχέδιο ανάπτυξεως δεν πληροί τον όρο που προβλέπεται στό άρθρο 4 παράγραφος 4 υπό β) τής ανωτέρω οδηγίας, ό όποιος περιορίζει τό ποσοστό του εισοδήματος από εξωγεωργικές δραστηριότητες στό 20%. Τό ποσοστό αυτό, έν τούτοις, δεν δύναται να υπερβαίνει τό 50%.

Περαιτέρω, σέ ό,τι αφορά τις περιοχές, που αναφέρονται στό άρθρο 3 παράγραφος 3, τό καθεστώς ενθαρρύνσεως που προβλέπεται στα άρθρα 8 και 10 τής οδηγίας αριθ. 72/159/ΕΟΚ όπως προσαρμόστηκε από τό άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2 τής παρούσας οδηγίας, εφαρμόζεται επίσης όταν τό σχέδιο ανάπτυξεως δεν πληροί τους όρους του άρθρου 4 παράγραφος 4 υπό β) τής παρούσας οδηγίας, που προβλέπει ότι τό εισόδημα εργασίας από τις γεωργικές δραστηριότητες πρέπει να αντιστοιχεί τουλάχιστο στό συγκρίσιμο εισόδημα εργασίας για μία ανθρώπινη μονάδα εργασίας. Στην περίπτωση αυτή έν τούτοις, τό εισόδημα εργασίας από γεωργικές δραστηριότητες πρέπει να ίσούται τουλάχιστον πρós τό 70% του συγκρίσιμου εισοδήματος εργασίας για μία ανθρώπινη μονάδα εργασίας.

2. Στίς μειονεκτικές γεωργικές περιοχές, οι όποιες είναι κατάλληλες για την ανάπτυξη του τουρισμού ή τής βιοτεχνίας, τό καθεστώς ενθαρρύνσεως που προβλέπεται στό άρθρο 8 τής οδηγίας αριθ. 72/159/ΕΟΚ, όπως προσαρμόστηκε από τό άρθρο 9 παράγραφος 1 τής παρούσας οδηγίας, δύναται επίσης να εφαρμόζεται για επενδύσεις σέ γεωργικές εκμεταλλεύσεις, για σκοπούς τουριστικούς ή βιοτεχνικούς, επί ενός συνολικού ποσού μή υπερβαίνοντος τις 10 000 λογιστικές μονάδες ανά εκμετάλλευση.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. Ν 153 τής 9.6.1973 σ. 24.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Άλλα μέτρα υπέρ επενδύσεων

Άρθρο 11

Τά Κράτη μέλη δύνανται νά χορηγοῦν ἐνισχύσεις γιά συλλογικές ἐπενδύσεις μέ σκοπό τήν παραγωγή ζωοτροφῶν καθώς καί γιά τή θελίωση καί τόν ἐξοπλισμό τῶν ἀπό κοινού ἐκμεταλλευομένων πεδινῶν καί ὄρεινῶν βοσκοτόπων.

Άρθρο 12

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 14 τῆς ὁδηγίας ἀριθ. 72/159/ΕΟΚ πέραν αὐτῶν τῆς παραγράφου 2 ὑπό θ), τά Κράτη μέλη δύνανται νά χορηγοῦν ἐνισχύσεις γιά ἐπενδύσεις πρὸς ἐκμεταλλεύσεις, οἱ ὁποῖες δέν εἶναι σέ θέση νά ἐπιτύχουν τό ἐπίπεδο τοῦ εἰσοδήματος ἐργασίας πού καθορίζεται σύμφωνα μέ τό ἀρθρο 4 τῆς ἀνωτέρω ὁδηγίας, ὅπως προσαρμόστηκε στό ἀρθρο 9 παράγραφος 3 καί στό ἀρθρο 10 παράγραφος 1 τῆς ὁδηγίας αὐτῆς.

2. Οἱ ἐνισχύσεις, πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1, δέν δύνανται νά χορηγοῦνται ὑπό ὄρους εὐνοϊκότερους ἐκείνων ὑπό τοῦς ὁποῖους χορηγοῦνται ἀπό τό Κράτος μέλος σέ περιοχές ἐκτός τῶν προβλεπομένων στό ἀρθρο 3, γιά ἐκμεταλλεύσεις πού πληροῦν τοῦς ὄρους τῶν ἀρθρῶν 2 καί 4 τῆς ὁδηγίας ἀριθ. 72/159/ΕΟΚ. Ἐν τούτοις, πρέπει νά ἐξασφαλίζεται ὁ ἐπιλεκτικός χαρακτήρας τῆς ἐνθαρρύνσεως τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ ἐντός τῶν περιοχῶν πού καθορίζονται στό ἀρθρο 3.

Στήν περίπτωση ἐπενδύσεων γιά ἐγχειριεῖς θελιώσεις, οἱ ἐνισχύσεις δέν δύνανται νά χορηγοῦνται ὑπό ὄρους εὐνοϊκότερους ἐκείνων ὑπό τοῦς ὁποῖους χορηγοῦνται ἀπό τό Κράτος μέλος στήν ἴδια περιοχή καί γιά τόν αὐτό σκοπό γιά ἐκμεταλλεύσεις πού πληροῦν τοῦς ὄρους τῶν ἀρθρῶν 2 καί 4 τῆς ὁδηγίας ἀριθ. 72/159/ΕΟΚ ὅπως προσαρμόστηκε στό ἀρθρο 9 παράγραφος 3 καί στό ἀρθρο 10 παράγραφος 1 τῆς παρούσας ὁδηγίας.

3. Ὄταν ἓνα Κράτος μέλος ἐφαρμόζει σέ μία μειονεκτική περιοχή τό καθεστῶς ἐνισχύσεων, πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1, πρέπει νά ἐφαρμόζει τίς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 9 παράγραφος 1.

ΤΙΤΛΟΣ V

Χρηματοδοτικές καί γενικές διατάξεις

Άρθρο 13

Τά μέτρα πού προβλέπονται στήν παρούσα ὁδηγία ἀποτελοῦν μέρος τῆς κοινῆς δράσεως, σύμφωνα μέ τό ἀρθρο 15 τῆς ὁδηγίας ἀριθ. 72/159/ΕΟΚ, τῆς ὁποίας οἱ

χρηματοδοτικές καί γενικές διατάξεις ἰσχύουν καί γιά τήν ὁδηγία αὐτή, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων.

Άρθρο 14

Τό συνολικό προβλεπόμενο κόστος τῆς κοινῆς δράσεως, πού ἀναφέρεται στό ἀρθρο 15 τῆς ὁδηγίας ἀριθ. 72/159/ΕΟΚ, ἀξιάνεται σέ 254,4 ἑκατομμύρια λογιστικές μονάδες γιά τά πρῶτα τρία ἔτη.

Άρθρο 15.

Οἱ δαπάνες πού πραγματοποιοῦνται ἀπό τά Κράτη μέλη στά πλαίσια τῶν μέτρων πού προβλέπονται στά ἀρθρα 5 ἕως 11 εἶναι ἐπιλέξιμες ἀπό τό τμήμα προσανατολισμοῦ τοῦ ΕΓΤΠΕ στά πλαίσια τοῦ ἀρθροῦ 19 τῆς ὁδηγίας 72/159/ΕΟΚ. Τό τμήμα προσανατολισμοῦ τοῦ ΕΓΤΠΕ ἀποδίδει στά Κράτη μέλη τό 25% τῶν ἐπιλέξιμων δαπανῶν γιά τήν ἐξισωτική ἀποζημίωση πού ἀναφέρεται στόν τίτλο II. Ἐν τούτοις, οἱ δαπάνες γιά τήν ἐξισωτική ἀποζημίωση δέν δικαιολογοῦν ἀπόδοση στήν περίπτωση πού ὁ κάτοχος ἐκμεταλλεύσεως λαμβάνει σύνταξη βάσει ἑνός συνταξιοδοτικοῦ συστήματος.

Ἡ συμμετοχή τῆς Κοινότητος στίς ἐπιλέξιμες δαπάνες σχετικά μέ τήν ἐνίσχυση πού προβλέπεται στό ἀρθρο 11, δέν δύναται νά ὑπερβαίνει τίς 20 000 λογιστικές μονάδες ἀνά σχέδιο συλλογικῆς ἐπενδύσεως καί τίς 100 λογιστικές μονάδες ἀνά ἑκτάριο θελιωμένου ἢ ἐξοπλισμένου ὄρεινου ἢ πεδινοῦ βοσκοτόπου.

Άρθρο 16

1. Ἡ δυνατότητα πού ἀναφέρεται στό ἀρθρο 1 ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ὀκτωβρίου 1974.

2. Ἐν τούτοις, ἡ χρηματοδοτική συμμετοχή τῆς Κοινότητος στίς ἐπιλέξιμες δαπάνες πού ἀπορρέει ἀπό ἐνισχύσεις, πού προβλέπονται στά ἀρθρα 5 καί 11, ἀναφέρεται μόνο στίς ἐνισχύσεις, πού χορηγοῦνται κατά τή διάρκεια τῶν ἐτῶν 1975 καί ἐπόμενα.

Άρθρο 17

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά ἀπαραίτητα μέτρα γιά τή συμμόρφωση πρὸς τίς διατάξεις τῆς παρούσας ὁδηγίας ἐντός ἑνός ἔτους ἀπό τῆς κοινοποιήσεώς της.

Άρθρο 18

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἐγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 28 Ἀπριλίου 1975.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

M. A. CLINTON

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίνακας μετατροπής βοοειδών, προβάτων και αιγών σε μονάδες ζώντος ζώου που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 υπό α)

Ταῦροι, ἀγελάδες καὶ ἄλλα βοοειδή ἄνω τῶν δύο ἐτῶν	1,0 MZZ
Βοοειδή ἔξι μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν	0,69 MZZ
Πρόβατα	0,15 MZZ
Αἴγες	0,15 MZZ

Οἱ ἀντιστοιχοῦντες στὰ πρόβατα καὶ τίς αἴγες συντελεστὲς ἐφαρμόζονται στὰ μέγιστα καὶ ἐλάχιστα ποσά, ἀνά μονάδα ζώντος ζώου ὅπως καθορίζεται στὸ ἄρθρο 7 παράγραφος 1.